

II.

Spec. 5330/53

Sl. Gerdula
St. Frid, Friday 37
1.9.53 W. 50, - control
1-2 un.

R 366 / n
[2]

Absanady Kiotu, Hutyngu i Gimborye natrymat arcybi-
skup w Rumunien, bratowio biskupie arcybiskup
pragaski. Rinnuniesionie parvichennu dyereng, przez przy-
kazenie rzymski Brandenburgii i Pomorza.

Wiedlinga nstali prywatni pruwidog biskupem i
mz dem spm w spawcie matriciater unigamymch. Rząd
domagat się wydermania dnici i matriciater unigamymch
w religii po rycu eddniciednimanej, natomiast kowizit is-
dat wydermania dnici w wygnaniam katolickiem. W na-
umkach katolik alejst namy, dyerengi biskup Sedlitz-
ky. Wgłown jego ducharstwo na wygnanie agnawie brata,
mimo że jemu intencjonalny byt jako modernizata
i ^{jako} ~~ekstremist~~ niekatolickiego napatrymania. Trziciora
biskupie edbant a rzyt arcybiskupa gniemienistkiego
Karcina Ammiana.

Kapucynizmama przez przeprowadzenia jego
wzrostu katolickim ronan owerene brata, nabienata wisk-
caych normiawir. Wgłown arcybiskupa bolenicki Klemens
August wytaipit a rzyt stannowadom przezir się-
dawnin mzyder, powatynje się na bawie papiezia Piusa
VIII. a roku 1830. Wytaipiercie jego wygnanata brata,
ktory wotkanat arcybiskupa unigamie. Z tych samych
powodow nuziciora biskup arcybiskupa gniemienist-
kiego, ofornawianego jini Karcina Ammiana.

Unwignienie dwnch arcybiskupow unigam-
nyto budrowi katolicki. Keimig - biskup Sedlitzky
angidemat się w tamtym gntnawin. Angam mial
stuchac, czy wny glowny Koscioła? Wie mogy się
nabegdarnat na brach ratatcowy, mimo że Kapitula

W tym samym czasie wspomnieliśmy nastawny
 charakter ludu górnolęskiego przeobrażenia przykrości; ap. ko.
 kanonik błajny Fiedk mianowicie, lecz nasamym, mel-
 ko, a najwiskszym męgiem ludobójczy - alkoholizm.
 Jego pierwszy o. Stefana Bronowickiego wspomnieliśmy błajny
 smo, danielowski w całej chłopi. Prawie w każdej parafii
 umiarkowanie młode, pryncypalnie mieniących a ochotliwych
 składować młodości i zachować ich do młodości, do
 bractwa młodości, które w każdej parafii
 istniało. Wreszcie tygodniowe liście do bractwa do ty-
 nio, a w a latarkę do tydzień. Błajny pro-
 kury i w białym planie pracy ko. Fiedk i jego kon-
 fektów, na każde narodziło się ko. Fiedkowi
 nady i pryncypal. Błajny młode pryncypalizm, na-
 chwila się religijne na Górnym Śląsku i dokoła
 białki wzmagać się zaczęło. Ustąpiło a imię do
 nady dywagii nacięty straszy górnym pryncypal.
 W lutym 1848 r. wyjechał do Berlina dworzący; doch-
 zę pryncypal się młodości białki na Śląsku a górnym
 młodości do Wawitawia. Kierując - białki młodości
 nie młody się młodości dworzący, lecz jako młodości
 młodości pryncypal oster Kierując oster. na Śląsku,
 którego młodości młodości białki Górnym Białki;

W roku 1853 nastąpiła śmierć młodości
 młodości górnym, pryncypalnie na młodości
 białki młodości młodości ko. Fiedk Fie-
 ster. Dwa lata później wyjechał na Śląsku młodości,
 która młodości młodości młodości młodości.
 W tym to czasie młodości białki młodości młodości

1810 klasztor na Górze św. Brny naprowadził pp. Fran-
ciszkanom, wprowadzając epickie duchowne, nad misji-
niarni i wstawił się budowa, bierzech kosciołowi i
zakładów dobroczynnych. Do pierwszy miał biskupa-
sufrażana ks. Karola Lutucha, następnego zwał
diecezji a następnie mianu a trochliński a Górnym
Słach, na którego landa wzięto praebywat. W roku
1857 przeszedł się do wicekancelarii a imię gołi-
nego praebywacza dotychczas w wyznaczeniu mianu.
Na następny wybrał sobie dotychczasowego zwał
zakładowy młody, ks. Józefa Bogdanina. Zwał
ks. biskupa Bogdanina był: byłt namta udradana
młodością graniczką i jej języczku polskim ma-
cierzyńskim more skuteremie udradynat na dobre
wykierowanie. Wie kait się a tem nigdy i nigdzie i
a wielkim ciałem opiewit staru graniczką. Dnia
9 maja 1858 otrzymał święcenia biskupie, mianu
dni 12 września 1860 ~~na biskupa~~ a mianu gołoty
a mianu a biskupie, gdzie ten po dwoć dniach zwał.
Ten praebywat mianu biskupa-sufrażana

ks. Adamowski Włodarskiemu, wyznosi ciału gołoty
iżakiej. Ks. Włodarski udradit się 1807 r. młody
Hajduchach a biskupie; udradynat imię
cerkwa biskupie, był 22 lata praebywaczem a biskupie
kosciołowi, praebywaczem mianu biskupie, prae-
bywat się do Włodarski. Dnia 2 września 1861 otrzymał
święcenia biskupie, mianu dnia 30 maja 1875 r.
a najkrytyczniejszej dla diecezji ciału.

Walter Kuntzmann vngli "Kulturkampf."

Kalendarie adnotano prokurmici rapoty antyreligi-
ijne Rongera, namoty sie promatare nowe shumay, gada-
ce o duchowniestwach i koiscie. Jma' u masie antyij antyge-
kij' oznaczo na katolikow ze starych prawniczkow ali-
gijnych wieze podjawnia, ktore trzeba byt wyjawnia na
wykaznani ich bezpodstawnosci. Gwarantujemy jurne
ntak prawniczkow na Traciat po wzianciu misowyl-
nosci papiera. Imogalnie pamiatay duchowniestwach
katolickim adnotano sie wielo, ktorych prawniczkow
srewni dugmatu tego wytypsli, a na stwam adnotali
u notatku. Chociazywienay chyniozi sie mark Rongera,
lecz i tenaz niewiele wahmali. Na Giermyr Hagen wy-
stapil utemnas odgadny koiz na katolicki, namnickim
Kamiricki, uktadyje jak u Katowcach i Giermyr
gminy sturkatulickie. Nie miat a tem wile prawnic-
kow, gdzi namiany jego gwarantowabi wymowim ka-
nondziejnie gawowilazny.

[illegible]

króćcież niektóre wydziały i wydziały.

Atoli temi prawnymi wyjątkami nie
nie należy. A tak, stanowiącym, chociaż się praca
kontynuacja handlowa do stanu dwukrotnego a nawet
zadanie stopnia dyktandoi chociażby wyjątki się
miał pod nadzorem centralnej komisji państwowej.
Obiady i umiarkowanie do zjedzenia parobków na mocy
pracy na, dając, i przerwom na nie wchodzą ich
wskazanie. Zatem wyjątki króćcież, zdano pra-
wem a dnia 20 czerwca 1875 r. wyznaczony w tym celu
zadanie, komisji i zjedzenia króćcież. A dnia
i październiku 1874 r. zaprowadzone i tak i wyjątki
wyjątki. Wyjątki wyjątki i wyjątki króćcież wy-
jątki miał wyjątki z Berlinie. Zatem a dnia
20 marca 1874 r. wyjątki wyjątki do Króćcież i sta-
wione je pod nadzorem państwowym. Wyjątki, która
na wyjątki Króćcież wyjątki się po wyjątki i wyjątki pod-
awiam, natomiast wyjątki lub wyjątki.

Wyjątki państwa Króćcież, wyjątki wyjątki
nie się wyjątki do wyjątki Króćcież, wyjątki
dwukrotności i wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki
wyjątki wyjątki. Wyjątki wyjątki wyjątki
wyjątki wyjątki wyjątki i wyjątki wyjątki a wyjątki
wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki.
Wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki
wyjątki i wyjątki wyjątki. Wyjątki a wyjątki wyjątki
wyjątki na to i wyjątki wyjątki wyjątki na wyjątki
i wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki, wyjątki i wyjątki
na wyjątki wyjątki i wyjątki wyjątki wyjątki wyjątki.

to jednak została dyscyplina bez uwzględnienia, gdyż wa-
 her praw miejscowych przez biskupa stanowiska swojego
 objąć nie mógł. Wyrażenie księży - biskup Henryk
 przekształcił nadal w ścisłym stosunku a dostawian-
 stwem obywateli, dokonując mu straszy do wyłącze-
 nia w trudnych warunkach i straszkach.

Przez niego wyrażenie przekształcenia a sta-
 ry rząd, napotykał Książę na inne trudności. Do-
 wiadując duchowniactwem a także się i kraj, który
 nie stawał się głosem wyrażenia swego, przynosił
 ten jego narzekania na położenie rzędu państwa
 i napotykał w różnych państwach swego, Książę-
 ród. Takich księży wyrażenie państwa państwa-
 mami; ich narzekania katolickimi państwami.
 Tak m. p. straszy się państwa w Książę, Książę, W.
 straszkach, Książę i Książę w różnych państwach
 państwami. Jednostki i narzekania państwami
 została państwami bez uwzględnienia, gdyż państwami
 katolickimi umiata ich wyłączenie.

Wszystko a także te straszkach państwa-
 ty miejscowych a także roku 1881. W tym czasie a także
 na wyrażenie księży - biskup Henryk. Przez dyscypl-
 nę ten państwami biskup wyrażenie Książę.
 Książę naturalny przekształcenia Książę i str-
 aszkami, a także sam Książę, nie samych jego
 się nie udaje, przekształcenie, przekształcenie Książę
 na Książę, a także przekształcenie a także państwami.
 Książę przekształcił a także a także pa-
 przekształcenie, a także przekształcił J. E. Książę

fuldajski Jerzy Krupp, doprowadziło je do uniewiecznienia i
przekształcenia strumienia pamiąg Królewic i pariatrem.

Wazy piśmienne i ~~monaster~~ ^{najnowsze}

Pierwszym wrotem wstąpił wazda a papie-
ciem było uniesienie praw majorów i samostanowieniem
biskupa - sufragana ks. Hermana Glejda naradz, narz
dycecy: Wiedlinga potem samostanowiono ks. kanonika
Klementa Heraga królewic - biskupem samostanowieniem.
Innym wazli panowaty ^{u dycecy} ~~strumienia~~; 176 parafie były
bez duszpasterzy, zaś biskupie duszpasterstwa amala-
ta bardzo. Wazdy wazpasterzy wazt bardzo malowic,
albowiem naprawic wazt wazdy ^{przez kulturoch} ~~wyraz~~ ^{naradz} Królewic
Turki i jego dycecy. Książdy dycecyalne były pierwsze
samostanowienie, wazli samostanowienie były samostanowienie
kapłaniach nie waztawia tym samym, którym się
naprawic, że stawa duszpasterzy byli przekształceni:
Królewic były mona ^{na} ~~parafie~~ i wazdy naprawic
religii ~~monaster~~ ^{waztawia} i natwierstwie iek na
tych samostanowienie. Dwa zaś strumienia się bawny
w wazie kulturoch samostanowienie biskupia na-
biadur samostanowienie.

Waztawia naradz dycecy przez biskupa
był bardzo Królewic
ks. Heraga - jego tamt byłar wazdy lata - to jednak
jego samostanowienie przez samostanowienie godniej wazdy. Kra-
lant biskupie wazdy i waztawienie samostanowienie
w samostanowienie samostanowienie na Górnym Płocku. Sam-
głowie samostanowienie się ks. kanonik Leopold Markiepha
w dycecy, fundator ~~na~~ ^{na} ~~tańdżanego~~ domu wazt

[illegible]

dnia 2 kwietnia 1900 r. amsant austriackich biskup-
 arcybiskup hr. Hermann Gleich; następnie jego hr. biskup
Herzog Max, syn aicmi gównolekchij urodził się 1835 r.
 w Antunianie w Spulabien. Inizycja kapłaniacka ukończył
 1863 r., inizycja biskupia 24. czerwca 1900 r. Inizycja
 był kapłanem w Gracjanie, parafianem w Inizjanach
 i Wicchanach. Dnia 28 sierpnia 1911 r. przysłał się a tym
 siostrze. Zmarł przez inizycję, jego, 10 marca 1910 r.,
 inizycja papieża Piusa X. kandyda biskupa - arcybiskupa,
 hr. kamnika Maxa Kugatsina. Dnia biskup urodził
 się 1843 r. w Polakich Wicchanach w Antunianie,
 inizycja kapłaniacka ukończył 1874 r., potem objął
 urząd kapłana domowego w Wicchanach. Zmarł w
 Wicchanach. Na ten urząd przysłał do roku 1904,
 w Inizjanach go młoda duchowna namianowana kano-
 nikiem honorowym. Biskup - arcybiskup hr. Augustin
 ukończył ten urząd gównolekchij amsant do Ant-
 unian gównolekchij i amsant inizycję.

Inizycja austriackich, kandyda w Antunian
 ukończył inizycję amsant inizycję, inizycja ma-
 stropianych kapłanów w inizycję gównolekchij:

Hr. Antony Lubek, parafian w Antunian,
 ukończył inizycję i pisanie ludowy (+ 1898), hr.
Antony Burek, parafian w Antunian, pisanie ludowy
 i autor liwnych dzieł religijnych (+ 1893), hr.
Jan Koselek, parafian i dzieł w Wicchan, inizycja
 inizycja inizycja (+ 1894), hr. Konstanty Samoth,
 dyrektor seminarium w Wicchanach, autor liwnych
 dzieł w Polakich (+ 1895 r. w Wicchanach), hr. Leo

gold Morlich, parawan w Pichanach i kamiecan kaimag-
er - biskupi, fundator Adwaga pichanachij, ks. Augustyn
Witnel, parawan i rada duchowny w Tuzakowie, autor
listowch karmich gromilskich, ks. Augustyn Trisietek,
parawan i rada duchowny w Lannowiczach, biskupch,
autor listowch rozpraw biskupowskich (+ 1903), ks. Jean
Strickman w Lannowiczach, parawan powiatowch i
powiatowch naradowch (+ 1906), ks. Augustyn Krask, par-
awan w Lubale, autor samostroytu angli janyka ucho-
nych i imietych kwoj indyjskich (+ 1908), ks. Edvard,
parawan i rada duchowny w Lubale (+ 1910), ks.
Maksymilian Truell, parawan i biskup w Budach
(+ 1910), ks. Edvard Ignatich, parawan i rada duchow-
ny w Zorach (+ 1911), ks. Kirill Wierow, parawan i
biskup w Krasnojarsk, autor katedrannego polakiego
(+ 1911), ks. Kielentkowski, parawan i kamiecan w Pie-
kanach (+ 1913), ks. Reinhold Schirmer, parawan
i powiatowy kwoj kwojow ar. Trujey w Sylwanii (+ 1913).

Spisok statystyczny
Statystyczny spisok na mniy arogyshannat w polakich

Arogyshannat w polakich angli gromilskich uboj-
mowat od samogo powiatu mniyniczey biskupowch
ubowch Gromy Płaska a mniynichiem ciem biskupowch
i powiatowch jankowch mniynich Płaska biskupowch. Stan-
dat się w 12 dekanatow a mianowicie mniynichich
w 18, gromilskich w 22, gromilskich w 21, kwojowch w 23,
nawilskich w 14, wleki w 18, kwojowch w 25, stralec-
kich w 17, mniynichich w 20, kwojowch w 21, wleki
w 13 i biskupich w 16 powiatami. Katem iatowch jank

mulier, 20. Laka Saulimier, 21. Broke;

IV. Ahanat Krasicki: 1. Munnier, 2. Koile,
3. Polaka Lerchier, 4. Harviker, 5. Godeigier, 6. Godegier,
7. Radenier, 8. Macianier, 9. Aricamier, 10. Gudy-
mier, 11. Milier, 12. Harer Koile, 13. Harviker, 14. Harv-
stwier, 15. Langer, 16. Twardana, 17. Helmsa, 18. Kra-
merier, 19. Zakarier, 20. Long, 21. Langer, 22. Ostok-
mier, 23. Gienstwier;

5. Ahanat Krasicki: 1. Bzikier, 2. Panamier,
3. Lukanier, 4. Markwier, 5. Lychi, 6. Tetragier, 7. Luba-
mier, 8. Bogumier, 9. Krayanwier, 10. Bionkwier,
11. Janwier, 12. Rudwik, 13. Polaki Kramier, 14. Twar-
kier, 15. Wajndorf (P), 16. Wajnwier, 17. Budyex-
wier, 18. Karmier, 19. Makier;

6. Ahanat Krasicki: 1. Olmo, 2. Dobrodzier,
3. Lubimier, 4. Biednary, 5. Lipa, 6. Zembwier, 7. Jelanier,
8. Jarndorf, 9. Wielki Kutar, 10. Wielkie Lancerier,
11. Wporka, 12. Samankier, 13. Lubekier, 14. Wajndorf,
15. Buderanwier, 16. Krayn Har, 17. Zakarier, 18. M. Lancerier;

7. Ahanat Krasicki: 1. Zony, 2. Wadniewier,
3. Bporkier, 4. Zakarier, 5. Kraynwier, 6. Godekier, 7. Bazy, 8. Je-
dzwier, 9. Polamier, 10. Kraynwier, 11. Bazy, 12. Her-
mannedorf (H) (mianawdnie Jantrow), 13. Bostindorf (P),
14. Lukanier, 15. Bogumier, 16. Bika, 17. Belpogymno-
wier, 18. Janwier, 19. Wielkie Lubienier, 20. Biken-
dorf (mianawdnie Bikenier u Bzikierkier), 21. Kray-
kier, 22. Wawerwier, 23. Maranna, 24. Ruptana,
25. Langer;

8. Ahanat Krasicki: 1. Harvler, 2. Arler,

3. Zgroma, 4. Jeziana, 5. Iwanowice, 6. Tarnów, 7. Krasińsk,
8. Jankowice, 9. Zimolowice, 10. Lucha, 11. Szamowice, 12. Lentawa,
13. Gromowice, 14. Jankowice, 15. Wiercha, 16. Kamien, 17. Rybitz;

9. Dekanat krasicki: 1. Rykowiec, 2. Kopyciszewice,
3. Szamowice, 4. Szamowice, 5. Lianowice, 6. Krasicko, 7. Mały Ko-
tulin, 8. Jankowice, 9. Jankowice, 10. Wielka, 11. Krasowice, 12.
Wienawa, 13. Krasowice, 14. Wierchowice, 15. Pionowice, 16.
Jankowice, 17. Krasowice, 18. Rybitz, 19. Krasowice,
20. Wierchowice, 21. Wielki Kotulin;

10. Dekanat rycki: 1. Ryk, 2. Jankowice, 3.
Krasowice, 4. Lianowice, 5. Krasowice, 6. Szamowice, 7. Jankowice,
8. Jankowice, 9. Krasowice, 10. Krasowice, 11. Krasowice, 12. Krasowice,
13. Krasowice;

11. Dekanat bialski: 1. Biala, 2. Jankowice, 3. Lianowice,
4. Wielka Jankowice, 5. Jankowice, 6. Krasowice, 7. Krasowice,
8. Krasowice (?), 9. Krasowice, 10. Krasowice,
11. Krasowice, 12. Krasowice, 13. Krasowice, 14. Krasowice,
15. Krasowice, 16. Krasowice (?).

Spisan parafii należących do dekanatu cie-
sognickiego, najblizszego w archidiecezji cie-
sognickiej, gęsi mniżej wskazanych w archidiecezji cie-
sognickiej. Krasowice nam tylko przypada, że na
prezentowaniu Krasowickiego dekanatu istnieją dwa s
określenie dekanatów a mianowicie: 1. Krasowicki, 2.
Krasowicki, 3. Krasowicki, 4. Krasowicki, 5. Krasowicki-
ski, 6. Krasowicki, 7. Krasowicki i 8. Krasowicki.
Wszystkie te dekanaty należą do komisarzatu cie-
sognickiego, a Krasowice - biskupiem komisarzem na całe
okresie życia komisarzatu cie-
sognicki 78 parafii.

Jakich konwinciarz były przeciwnie, parafij
podane parafie, tego a powodu braku utworzonych wieś-
ności dais już stwierdzenie nie można. Takie jest pewnem,
że były to osoby w angielskiej służbie, w której służyli jak
parafie dwoje. Wprawdzie między a między już nie
istnieje a i po królestwach w utworzonych miejscach
nie ma dais śladu. Wnie królestw parafialne
ramienia a bieżącym lat na królestw filijne, inne
nao jak w blunborckim i śląskim nabrali na sta-
nowie w czasie reformacji protestantów. Ista kró-
lestw a dwoich tych parafialne jest niedokładny, gdyż
nie są, chyba w nim śląskie bieżące, blunborckie
i Gornama, które już wglądem królestw i poli-
tycznym do siebie gościć, a nie należą.

Według dokumentu a dnia 24 stycznia 1376 r.
istniał także śląski dekanat bieżący, do którego
należały parafie w Solińskich, bieżące, blunbor-
ckie, Amorsie, ~~Konwinciarz~~ bieżące, Król-
stwie (?) Lmankach, Pannawicach, Śląskach
i Annawie. W czasie między królestw a lat
1679 i 1682 należał cały śląski gościć do de-
kanatu śląskiego, do którego dais jeszcze należał.
Znamieniętym śląsk imieniem dekanatu bieżący-
skiego należał dais do dekanatu bieżącego, który
bieżący parafie Lmankie i bieżące, a także śląski
dekanat śląski. ~~Śląski~~ ^{śląski} między dwoje paraf-
ta śląskiego a mianowicie śląskie bieżące i
śląskie należał do śląskiego bieżącego i należał
do bieżącego śląskiego.

Taki był podział województwa połabskiego po
jego utworzeniu w roku XIV. Z tegoż lat wymienię
się stronniki, wyznaczone biskupa wrocławskiego a potem i pra-
sa diecezjańska, wobec czego tworzone były parafie
i nowe dekanaty. Tak kamień roku XV. a mianowicie
według zapisów wyjątków a odtąd wyjątków niej-
normalnie województwa połabskiego dekanaty kamieński & 19,
glinicki & 12, wrocławski & 16, połabski, tuchowski i raciborski
kandy & 14, głogowski i białski kandy & 13, ston-
lecki, nyski i wrocławski kandy & 11 i wrocławski
& 9 parafiami. Kościoły wrocławskie obejmowały de-
kanaty białski, fądecki, wrocławski i fądecki.
W tym czasie województwa 193 proboszczów, 18
administratorów i 26 kapłanów. Kościoły były
122 murowanych, 268 drewnianych; kaplice 6 mu-
rowanych, 9 drewnianych i 31 kapitałów. W tym
czasie w tym czasie nowe dekanaty połabski i wrocławski.

W tym czasie według historycznych źródeł opisan
strukturę województwa wrocławskiego a roku 1757
złazili się województwa połabski & 3 kamienicki
a mianowicie województwa, raciborskiego i wrocław-
skiego. W kamienickim województwie wrocławski deka-
naty: 1. Niemcewicz, 2. Buzów, 3. Głogów, 4. Kępno-
wice, 5. Góra, 6. Lubiesz, 7. Kłodzko, 8. Opole, 9. Pan-
ków, 10. Oleśno, 11. Świdnica, 12. Tarnobrzeg, 13. Wąsosz
i 14. Biała, kamienicki raciborski obejmował de-
kanaty: 1. Głogów, 2. Górzno, 3. Łódź, 4. Wielkie
Koszęce, 5. Pątnów, 6. Racibórz i 7. Żary; w

skład komisyaryatu vicomteskiego wchodzący dekanaty:
1. Bielsk, 2. Frysztat, 3. Sądok, 4. Wodzisław, 5. Stron-
mien i 6. Gierzyń. System byłby utrzymano 87 deka-
natów a natem ~~11~~ ¹¹ wziętych w latach 1679 i 1687.
Mianowicie parafaty w powiaty wzmiankowane 60
lat dekanaty boguski, brachowski, garwoliński,
kubliński, dubieński, pamiński, pograniński,
sierakowski, etrumieński, górczowski i t. in.

W roku 1802 rządy austryackie opol-
ski i dekanaty, całą nas dyceję wcieliwszy
28 dekanatów i około 603 parafii. W roku 1810 pr.
dekanatowej schyłkowej majętki w księstwie
austryackim austryackim, które nastąpiło wstąpię
wspomnianemu jemu komisyaryatowi. Takie komi-
saryaty i istniały ~~już~~ ^{jak nam wiadomo} w Opolu i Górze, później
parafat toruński w Górze. Wzmiankowane wreszcie
utworzone jeszcze dwa dekanaty w Stankowcu i Pary-
wie. W tym samym czasie (występujący niemie-
cystyczny) 38 dekanatów a mianowicie: 1. Bytom,
2. Boguska, 3. Niemodlin, 4. Friedland (i?), 5. Gli-
wice, 6. Wielkie Lubiech, 7. Stankow, 8. Górze,
9. Stankow, 10. Górze, 11. Górze, 12. Górze, 13. Górze,
14. Górze, 15. Górze, 16. Górze, 17. Górze, 18. Górze,
19. Górze, 20. Górze, 21. Górze, 22. Górze, 23. Górze,
24. Górze, 25. Górze, 26. Górze, 27. Górze, 28. Górze,
29. Górze, 30. Górze, 31. Górze, 32. Górze,
33. Górze, 34. Górze, 35. Górze, 36. Górze, 37. Górze,
38. Górze.

centem anatygarthim. Anieigona niez' prawa swiadczenia
kierstwa kishupiego sklejmyje ^{dekanat} ~~dekanat~~ & wstawił
or Gredkowie, Nyeie, Tdunulawie, Parakowie i Ka-
miongi, razem 60 parafii.

W roku 1831 - jak jmi w hiatygi dyceygi
caannawgliam - ogłaszano wstępnym dekretem
granicie kishupatwa unowocześnionego. Między innymi
całkowicie od dyceygi wstępnego dekanatu wstępnego i
kopyński, przynależało je do anatygarthi gwardii-
sch - gwardii wstępnego. Natomiast gwardii kishup-
stwu przez dekretem do niego wstępnego dekanatu
kopyńskiego i gwardii kishupiego, które dekretem
do dyceygi kishupiego. Wstępnego ~~przez~~ ^{przez} ~~przez~~
całkowicie kishupiego wstępnego dekretem,
składający się z młodzi Brandenburgi i Pomorzy,
całkowicie gwardii, w 1815, kishupiego Lwów
całkowicie. Wstępnego dekretem składowo na-
leżące i parafii, między innymi w Berlinie, Poczdamie,
Szepardowie, Frankfurtie i Stralsundzie. ~~W~~ ^W ~~z~~ ^z ~~z~~
głównie lat wstępnego się kishupiego kishupiego, gwardii, ka-
nary i filii, ~~całkowicie~~ ^{całkowicie} kishupiego wstępnego
dyceygi anatygarthi wstępnego.

Wstępnego dekretem kishupiego, między innymi
kishupiego anatygarthi, wstępnego się dyceygi gwardii
kishupiego wstępnego gwardii. Z roku na rok ~~z~~ ^z ~~z~~
wstępnego, wstępnego dyceygi gwardii wstępnego, wstępnego
kishupiego i wstępnego, wstępnego kishupiego, wstępnego
gwardii kishupiego na kishupiego.

parafie przy klasztorach. Istnieją wspomniane parafie
nie, że już przedtem istniały samodzielną ^{parafialne} ~~kościół~~ ^{kościół}
mianowicie w Myścu już około roku 1020, w Stangorze
pod Świebkami około roku 1060, w Grzymużynie pod
Opolem około roku 1193, około roku na to dowodzić. Wato-
wać jest pamiętać, że 1198 r. prawił biskup Jan-
stefan węgierski parafialny pod mianem św. Jakuba
w Myścu. W tym samym czasie powstał biskup parafial-
ny w Opole, który prawił Janem pod nazwą
1198 wspomniany biskup wawerski Zbigniew II, a 1193 r.
istniał już także biskup w Grzymużynie pod Opolem.
W tym czasie powstały się nowe klasztory,
opisane i inne fundacje pobożne. Atwierdzenie się
dnie klasztorów na Górnym Śląsku należy się pamiętać
st. Wawerski przy biskupie św. Mikołaju w Opole,
filia klasztoru św. Wincentego w Wawersku. Istniał
nawet ~~z~~ papier z Wawerskiego II. ~~Wawerskiego~~ z roku
1201 r. wawerskie przedkole, pierwszy i drugi także
biskup parafialny pod mianem św. Mikołaja w Opole
tym. W roku 1211 należała mianowicie biskupia górska-
skiego Wawerska, biskupia Łódźska, klasztor św. Janu
~~Wawerskiego~~ w Opole, który 1212 r. prawił Janem
Wawerski pod Opolem. Wawerski w roku 1212
powstał w Łódzi klasztor Janu O. Łódźski, nani-
sany przez biskupa Wawerskiego opolskiego. Pierw-
szy Wawerski należał 1264 r. klasztor st. Wawerski w
Łódzi, zaś 1258 r. dowodzić słowne budownictwo
z opolem w tym miejscu pod budownictwem dla
Wawerskiego przy biskupie św. Jakuba w Świebkach.
Wawerski w tym samym czasie powstał klasztor

Armiistkaniar u Opolu, ktoru krasie Bolestan II. atn-
dumat przy krasie sir. Wajierka klanter krasian.

W dalszym latu namagala sig liuba klanter-
nar i podabnych fundacy. W roku 1280 natwyl ^{tenie} krasie
Bolestan upolski klanter krasian u Emieling, rok
1282 r. klanter Minorytar u Opolu, do krasie przy-
budumat na prymatku wicku XIV. krasie sir. krasie
1284 r. napominaja dokumenty ze ran gienary a klanter
Minorytar, ^{u krasie} jakas galy jani prymatku, miawiciele
1290 r. wideli tu krasie, angli starowie krasie sir-
tegr, natwylkany tu kapital. Duga, wideli widi krasie
galecy u Bytomiu, gdzie krasie roku 1300 natwyl kapi-
tal krasie sir., krasie u Krasie a z kapitalom
sir. krasie i krasie sir. Piatra i krasie, krasie
waryn u roku 1295. Piatem natwyl krasie, krasie-
star 1299 r. u Krasie klanter krasie krasie-
kranek, napominaja ze krasie.

Wick XIII. byl pod wplysem fundacy nad-
waryn krasie, u krasie do krasie prymatku
najkranek i krasie krasie krasie ze krasie pod
wplysem fundacy krasie krasie. krasie krasie
krasie byl fundacy u wicku XIV. i krasie. krasie
krasie te krasie krasie a krasie krasie,
krasie i krasie krasie krasie, ale i krasie
krasie sig krasie na krasie krasie krasie
kranter. A krasie krasie nam krasie us-
teprajare nam krasie;

Na prymatku wicku XIV. krasie krasie ze
sirniem krasie krasie krasie (+ 1312) krasie

technik klasztoru Minorskich w Włodzisławiu. ~~Stary~~

Reformacja w wiekach XVI i XVII. wyrażała się na Górnym Śląsku wiele szkół, które stały się napras-
nie' dłużej w angielski, potrzebna była nowa placówka i
sile nowych. W tym celu zawiązały się do nakazów,
zadaniem było się regułami siołskimi i karmienia,
które jedynie sprowadziły nowy rodzaj nauki uniwersalnej.
Tutaj w roku 1612 przybyli OO. Franciszkanie z Gliniowca,
którzy 1654 r. ułożyli nową szkołę na Górze i w
Bierzy. Górnoludzi biskupami i karmicielami ka-
tolicznych byli OO. Kapucyni i OO. Jezuici. Pierwszą
szkołą 1654 r. w Pandrichu a 1659 r. w Opole, dalszą
1684 w Opole i 1686 r. w Opolu. Jednak i drugi rodzaj sz-
koły się zaczął budować popularyzacja i niedostate-
k nowych warunków.

Przebieganie do historii kościoła podać
nam wypadki wojny polsko ^{szląskiej} (na zachodzie i klasztorach
na Górnym Śląsku. W czasie najcięższego czasu istnia-
ły: 2 klasztoru cystersów: w Brudku i Tarnobrzegu,
klasztor Panien Karmelitanek w Łowoszewicach, 2 klasz-
toru Dominikanów: w ~~Opolu~~ Opolu i Raciborzu, klasztor
Panien Dominikanek w Raciborzu, 6 klasztorów Mi-
norskich: w Opole, Opolu, Włodzisławiu, Bytomiu, Katow
i Głogówku, 4 klasztoru Franciszkanów: w Raciborzu,
Gliniowcu, Gliniowcu i na Górze i w Bierzy, 2 klasz-
toru Kapucynów: w Pandrichu i Opole, 3 kapituły
Benedyktynów: w Opole, Raciborzu i Bytomiu, klasztor
Magdalenek w Opole, klasztor Dominikanów na Łowoszew
Głogówku, 2 zakonniczyń jezuitów w Opole i

27

[illegible]

W praimiejanym latu namagala eis linan
do'cietur morken na rok. W roku 1233 wntumac'mial
kieraję Wladystaw danielowy kresiat faryg pod olawa-
nem Kojot, Margi Panng u Sydenham, w roku 1274

gliwickim	8	murawych, 22	dawn. koscistw
sienskim	3	"	13 " "
medniatarskim	3	"	18 " "
raciborskim	1	"	18 " "
konickim	9	"	19 " "
gliwieskim	12	"	10 " "
siatkiem	17	"	2 " "

Od roku 1687 przebudowano wiele koscistw
a wiele nowych pomatano takze w tym czasie. Jednak-
ze przy pomocy innych dzieł budowniczych i artyst-
ycznych stracono, ze jemu w roku 1845 istniała
na Górnym Śląsku około 150 koscistw starożytnych,
przebudowanych a niektóre dawniejszych. Wprawdzie
do dawniejszych jeszcze jest ta liczba bardzo pomalą,
która po upływie 40 lat umiemiała się na niektóre
budownictwa istniejące.

W porównaniu były to jemu koscisty drewnia-
ne, przebudowane a niektóre XVIII., XVII., XVI. ~~...~~
F. Sprawy budowy koscistw drewnianych na Górnym
Śląsku był przedmiotem, przede i takim pozostał a na-
temi najistotniejszą do nauki o nich. Do najistot-
nych należą koscisty a niektóre i nauki o nich,
co też ich styl budowy na pierwszy rzut oka odróżnia.
Zauważaj były koscisty wieżowe, a także
miej lub więcej podłunków, zakończone na dachach
okładanych presbyterium, ku wschodowi mowa-
nem. Zauważaj przyległa annunimaj do presby-
terium a strony północnej.

Dachy koscistw tak samo jak budowa ich

Książki wiadomości o zakonach.

Nie będzie to mowa, jeżeli pisać o książkach, które były napisane, które niegdzie na Górnym Śląsku miały się odbyć. ~~Wszystkie~~ Wamiarshi to pragnienie, się o nie jednego wypadku do napisania historii klasztorów prawników, a drugie na abasny dążyć nam jaony prężyć na cele i zadania zakonów odwołując.

1. Dominikańskie. Zakon ten został założony przez św. Dominika (który żył od r. 1170 do r. 1221) około roku 1215 i został przez papieża Honoriusza III. dnia 22 grudnia 1216 r. zatwierdzony. W roku 1256 stał się biskup krakowski bęgotawioną Zvon w Łowosławie św. Jaceka i błag. Łowosław de Łowosław, gdzie drugi zakon reprezentowali się w Łowosławie de św. Dominika i w Łowosławie de jego zakonem. W Łowosławie de Krakowa 1223 r., oddał biskup Zvon św. Jacekowi krakowski św. Jacek w Krakowie, przy którym powstała pierwsza klasztor Dominikański na niemiast polskich. W Łowosławie potem biskup Łowosław de Łowosławami przeszedł na Śląsk, do Morawii, Czech i Łowosław, gdzie wśród ludności słowiańskiej przekształcił swoje klasztory. Dominikańskie opiewali wanki, głosiłi słowa Boże jako męczennicy, wielce było opiewali krakowski, biskupów i po Łowosławie krakowski. Zvon nowo przekształcał i masie ogólnie i Łowosławie, Łowosławie de Łowosławie kraj i opiewali słowosław. Jednym słowem wielu napiewali Łowosławie św. Jacek i biskup Łowosław przekształcał się w Łowosławie słowosławie i Łowosławie.

2. Cystersi. Witałwina to gata i nakonu bene-
dyktynskiego, tak nannami od piarunego swajego Alantoru,
natwionego w koncu XI. wieku w Cisteant (Cistercium)
pod Dijon we Francji; eparchiami zostali do Polski przez
Jarosła, angli Jaroslawa, biskupa wrocławskiego, który
okolo roku 1140 zgromadził im konwikt i klasztor w daw-
niejszej wiei swajej Brzeziny (późniejszy Jedrzejów) w
dycecegi krakowskiej. Stawa nakonu zjednotą mu wielu
dobrowolników. Prarie wosyathie fundacje w Polce i na
Kazhu przedkazu a wiechow XII. i XIII. Klasytary cysterskie
wiesumienne byly mamine dla ludowici; kt omi wchoty na-
stulali; kosciołki przepisywali. Innatem najmowali sie
zagospodarowaniem ziem klasztornych i zacieleniem
prutych prostotremi ludowici.

3. Franciszkanie. Sw. Franciszek z Asyżu
ustanowil swuj zakon roku 1209, na potrzeby cel i wia-
znie, od innych zakonow postawil naoladownanie u-
krotała Chrystusowego. Ale a dziegiem lat ta duchowna
jedynalim nakonu a propagandowej slawici i mianowici
zostala pryncipionem. Ale nany tedy krolowi kracia op-
strzegli wkradajace sie do reguty wolowienic, adta-
czali sie, od kurwagietor swajich zakonnych i tworzyli
nowe ogarnadzenia. W taki sprzecz powetaly nowine od-
mierne wchiny w zakonie sw. Franciszka, ktone sie sta-
pialy pod normatami narwiskami jako to; Obserwantor,
Reformativ, Askalcreator, Rekolektor itd. Jednak
wosyathie to wchiny, wadownyze sciele przepisy reguty
sw. Franciszka, papieri Lenn I, roku 1517 a wola, prutajci
i wddal im wiele klasztorow do zacielenia.

4. Minoryci. Zakon Minorytów jest to mała zakonnicza reguła św. Franciszka. Ale pokony wielkiej nagwali się zakonnicy jego reguły braci mniszami, Minorytami. Zakonnie mieli karmienie i chleb, nie było przydziału wotów, ale całego zgromadzenia. Zakonnikom ten głębił nabożeństwo, świętą, słowną i myślową i praktyczną cnotą chrześcijańską, umiarkowaną pokony i miłości.

5. Kapucyni. Zakon Kapucynów powstał w wieku XVI, założony przez Bernarda Matena z Bassi. Zakon Kapucynów pochodzi od słów łacińskiego „capitulum” (kapitał), który oznaczał u niego P. Matena a następnie słowy jego zakonników. Kapitał ten oznaczał się, nieś od francuskiego, gdyż był drugie „długo” i spinał zakonników. Papież Klemens VIII, zatwierdził ten zakon 1525 r. Reguła kapucyńska zgromadła zakonników w wielkich przywilejach i swobodach, posiadania własnego majątku, życia jedynie z jałmużną klasztoru i szpitala, ustawienia cnoty i pokony na jutro, prostotę, kłamanie zakonników, samych zakonników, reguła i klasztor był w potęgę i to nawiązało do nich. Kapucyni udali wielkie nabożeństwo Trójcy Świętej najmuje się głównie ludem, który ich bardzo ceni.

6. Augustynianie. Ten zakon zakonników był pustelników, jak zakon reguły św. Augustyna, wywodzą swój początek i swą regułę od św. Augustyna, biskupa hipponezyjskiego. W wieku XIII, potęgę się kilka zgromadzeń zakonnych z jeden zakon pod regułą św. Augustyna. Zakony te reguły tej nie były

jednak spisanie przez św. Augustyna, ale uważa ogólnie
początek w liwymym piśmie i kłopot tego wielkiego
doktora Księża siwistego.

2. Paulini. Zakon ten wywodzi się z pa-
rastyki od św. Paula, pierwszego pustelnika na pustyni
Tebeidańskiej w Egipcie, umarłego roku 340. Nazwiskiem św.
Paula pustelnika był św. Antoni opat, który dalej pro-
wadził życie swego mistrza. Za regułę do tego nako-
m długi przedmiot rozprawy Paula z Antonim,
przez późniejszych zakonników składowany i w ca-
łości wzięty. Z przerwami zakonnicy prowadzili życie
w odosobnieniu, później dopiero, bo w XIII. wieku,
zaczęli wchodzić życie wspólne, budowali klasztory
i pragnęli namów zakonnik św. Paula pierwszego
pustelnika. Wstatek, regułę zakon ten wzięty został
w Węgry w XIII. wieku a zatwierdzony przez pa-
pięcia Jana XXII. roku 1317. Zakonnicy, nowi, habit
biały z różnianą materią, orkapłani i głoszący światu
sługując do samej śmierci.

3. Franciszki. Wokreśli, gdy benedykt i nie-
moralność skazyła ich w Europie i wyprzedziła postu-
szenie wielkiej ponadnie duchownej i świeckiej gdy
myślano nad tem, jakby zreformować regły naprawić
Księża, papieża i młody, królewski, a zapewniano o
tem, że król przedwzrostkiem zaprosić do niego od
przyjaciół jego ludzi, wystał na widanie zakon Francisz-
ków, zatwierzony w roku 1224 przez św. Ignacego Kujala.
Zakon ten dążył do ocalenia wędrownie słowoty Bożej
i świata, nie był w nolałachetnie, ale także

rozum repenty miedziememu rozdzianu falczynej nanki.
 Alby asy ta chwata Boga, jaka miata byc roznozniona po
 imiecie przez intencje zakonu, nie ucierniata w nimem,
 odstapil nawet sw. Ignacy w niektorych punktach od
 regu starych zakonow, usunajac rozpatnie zdumowanie bre-
 wiarza w dozwol, pewne i regule, przepisane ewangelii
 rozetyenne, jako teni kabit zakonny. Kato rozczepil
 w regum zakonu kanonic mierzynka, jednolitość po-
 dzimian, wlat w swaj zakon duka wielkiej nanki,
 w ktorej duka, d styne, regumator i prary mierzynka-
 nanki, a regumator to mierzynka na mierzyni Boga,
 mierzyni i ewangelii prarymierzynka, ktora duka, d
 tynka ten zakon na tym stopniu, na jakim go roz-
 stawil sw. mierzynka.

2. Prigrobnyj. Znaczący mi rąkon rycon-
ski podług do konyarskiego. Zatręgli go francuzcy
rycone w Jarmulimie r. 1558 w celu ochrony chłost-
sianichich rycony przed upadkami Sanacemów. Do
Polski sprowadził ich w roku 1562 Jakub Gryf; siedli
w Mieszkowie, mieście w dwiczymym Królestwie Pol-
skiem, ~~do~~ potomianem roku 2. mil na północ od Kra-
kowa. W Polsce znano ich nazywając „Prigrobkami”
albo później od miejsca ich pierwotnego siedliska
się, „Mieszkowitami”. Zakonniacy si najmowali się
kapitałmistrzom; nosili ciemny ubiór zakonny,
podług do ubiorów naszych zakonników a na nim
na lewej stronie piersi podługny ciemny krzyż,
i dlatego znano ich też gdzieniegdzie „Krzyżowcami”.
Cierny znali ich także panami krzyżowcami (Kier-

sw. Markenta. Pięćsety klasztor swyego mordercy i lub
premonstratorski i trzynasty klasztor został na pa-
mentach w roku XIII. w Niemczech na zachodzie Europy,
który papież Honoracyusz II. roku 1126 zatwierdził.
Znamy one prywatny klasztor premonstratorski na
Slesku, mianowicie miejski we Wrocławiu i ścisli
w Bytomiu, przemysłowy prawniej w Ławicy, św.
jaka Opolem. Regula zakonu sw. Markenta, bardzo abli-
gona do reguły sw. Augustyna, zawierała się po-
łożenie i życie regnum i miazgami wśród słone-
czan i pąków. Klasztor tej reguły były - jak wyżej
sannaugliński - miejskie i ścisłe; terogarne, których
jak twierdzi mówili do nich, szli na świecie. Na
wiele zakonów miejskich i ścisłych stał zakonnik
a byłym przemysłowym.

St. Magdalenski. Ten napotykaną wzmiankę funda-
cje zakonu Magdalensk. W Niemczech istniały klasztor
ich jemu na piśmie w roku XIII., gdzieś gdy we Francji
miał ^{niektóre imię} ~~Magdalenski~~ założycieli i prywatny zakonnik po-
wstał. Założyciele klasztoru niemieckiego są, zapewne nie-
znani Regula zakonu tego abliigona jest do reguły sw.
Augustyna, przebiegała wstawanie i prężność, odprawianie
wspólnych modlitw, lienne posty, umiarkowanie ciała itd.
Węgierskie klasztor Magdalensk utrzymywały się a jed-
ynym; zakonnik nosił białą melirany habit.
Klasztor słabie utrzymywały strasne powojenne tak
a klasztorami niemieckimi jak i francuskimi.

K38 *gn*

